

Ontslag. Gehanteerde opzegtermijn. Beroep gegrond.

De arbeidsovereenkomst tussen appellante en verweerster heeft meer dan vijf jaar geduurd, verweerster heeft ten onrechte een opzegtermijn van twee maanden in acht genomen. Dit had op grond van artikel 3.12, eerste lid, onder c, CAO PO 2013 tenminste drie maanden moeten zijn. Het argument van appellante dat de opzegtermijn op grond van artikel 7:672, tweede lid, BW vier maanden moet zijn, treft geen doel aangezien op grond van artikel 7:672, vijfde lid, BW de wettelijke opzegtermijnen bij CAO verkort kunnen worden. Het hanteren van een andere dan de geldende opzegtermijn bij het verlenen van ontslag leidt niet tot gegrondheid van het beroep tegen het ontslag als zodanig, hetgeen appellante trouwens ook niet beoogt, maar het beroep is wel gegrond te achten voor zover het is gericht tegen een onderdeel van het besluit, te weten de bij het verleende ontslag gehanteerde onjuiste termijn.

UITSpraak

CvBPO 2013.110 - U. 2013.16

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

G., appellante,
gemachtigde woordvoerder ter zitting: S. Wennekes

tegen

de **Stichting ***, verweerster,
gemachtigde: mr. F. Scholten van Aschat

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift van 9 juni 2013 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 27 mei 2013 waarbij haar met ingang van 1 augustus 2013 ontslag is verleend. Bij brief van 26 juli 2013 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld.

1.2. Namens verweerster is een verweerschrift d.d. 22 juli 2013 ingediend.

1.3. Het beroep is gelijktijdig met het beroep van mevrouw J. (2013-109) ter zitting

van de Commissie d.d. 11 september 2013 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante en J. met hun gemachtigde woordvoerder, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw D., staffunctionaris P & O. De gemachtigde van verweerster heeft een pleitnota voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 30 oktober 1950, is in de functie van schoolassistent op 1 januari 1998 in het kader van de regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen voor de periode tot 1 augustus 1998 in dienst getreden bij de rechtsvoorganger van verweerster, de Stichting Protestants-Christelijk Primair Onderwijs * Sinds 1 januari 1999 betreft het een benoeming voor onbepaalde tijd in het kader van de regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen. Sinds 1 december 2003 betreft het een benoeming voor onbepaalde tijd in het kader van de regeling in- en doorstroombanen voor langdurig werklozen (ID-subsidie), laatstelijk bij verweerster.

2.2. Bij besluit van 13 juni 2012 is de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2012 voor het schooljaar 2012-2013 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst.

2.3. Bij besluit van 27 mei 2013 is aan appellante ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2013.

2.7. Bij brief van 6 juni 2013 heeft verweerster, in aansluiting op het gesprek met appellante op 31 mei 2013, bevestigd dat niet de volledige opzegtermijn in acht is genomen en dat verweerster appellante compensatie in de vorm van 78 % van het laatst genoten bruto maandsalaris zal geven indien zij hierdoor pas per 1 september 2013 een WW en BBWO-uitkering zou krijgen.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellant stelt – zakelijk weergegeven - dat verweerster niet de wettelijke opzegtermijn in acht heeft genomen. Appellante is van mening dat de opzegtermijn in haar geval vier maanden bedraagt in plaats van de door verweerster gehanteerde twee maanden. Zij baseert zich daarbij op artikel 3.12, eerste lid, onder c, CAO PO 2013 dat bepaalt dat de opzegtermijn ten minste drie maanden is indien de arbeidsovereenkomst 5 jaar of langer heeft geduurd. Voorts baseert appellante zich op artikel 7:672, tweede lid, onder d, BW inhoudende dat de termijn van opzegging vier maanden bedraagt bij een arbeidsovereenkomst die vijftien jaar of langer heeft geduurd. Appellante heeft immers sedert 1 januari 1998 een dienstverband.

Appellante is van mening dat zij recht heeft op haar volledige loon inclusief bijbehorende rechten zoals bijvoorbeeld vakantiegeld, opbouw vrije dagen, eindejaarsuitkering tot het moment dat het ontslag conform de juiste opzegtermijn ingaat.

Het beroep is niet gericht op de onrechtmatigheid van het ontslag.

Appellante heeft bij brief van 14 juli 2013 aan verweerster meegedeeld dat zij verwachtte dat het rechtmatige salaris na 1 augustus 2013 zou worden doorbetaald om te voorkomen dat appellante extra financiële kosten zou krijgen om haar vaste lasten te betalen. Verweerster heeft echter

geantwoord dat de verantwoordelijkheid voor een periode van geen inkomsten voor eigen rekening is. Het feit dat appellante geen salaris heeft ontvangen over de maand augustus en evenmin een WW-uitkering heeft geleid tot een schrijnende financiële situatie omdat zij haar vaste lasten wel moest betalen.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt onder meer het volgende naar voren. Appellante is aangesteld in een functie boven de structurele formatie, welke functie door beëindiging van de subsidieregeling noodzakelijkerwijs komt te vervallen zodra de bekostigingsgrondslag komt te eindigen.

Bij besluit van 18 januari 2012 heeft het College van burgemeester en wethouders (hierna: het College) van de gemeente Rotterdam verweerster meegedeeld de persoonlijk gebonden loonkosten van appellante vanaf 1 juni 2012 af te bouwen en per 1 juni 2014 volledig te beëindigen.

Verweerster heeft bij brief van 23 februari 2012 bezwaar ingediend tegen voornoemd besluit van het College.

Overleg en onderhandeling met de gemeente Rotterdam hebben er uiteindelijk niet toe geleid dat de ID-subsidie is gehandhaafd. Uit de besluiten van het College van 19 juni 2012 en 23 januari 2013 blijkt dat er een alternatieve afbouwregeling is overeengekomen waarbij de subsidie voor 100% doorloopt tot 31 maart 2013 en per die datum wordt beëindigd.

Voortzetting van de dienstverbanden met deze medewerkers zou leiden tot een structureel tekort van € 309.577,16. Verweerster betreurt dat haar financiën het niet toelaten dat er een reguliere functie voor appellante wordt gecreëerd.

Verweerster stelt dat er sprake is van een rechtsgeldig ontslag. Verweerster erkent dat zij niet de geldende opzegtermijn in acht heeft genomen, maar dat doet niet af aan de rechtsgeldigheid van het ontslag en kan aldus niet leiden tot een gegrondverklaring van het beroep.

Gelet op het feit dat appellante heeft opgemerkt dat het beroep niet is gericht op de onrechtmatigheid van het ontslag is verweerster van mening dat appellante geen belang in dezen heeft.

Indien en en voor zover aan appellante niet reeds met ingang van 1 augustus 2013 een WW-uitkering wordt toegekend – in verband met de opzegtermijn van appellante welke drie maanden behelst en waarvan verweerster twee maanden in acht heeft genomen – is verweerster bereid appellante hiervoor volledig te compenseren conform de hiervoor geldende wettelijke bepalingen.

In dit verband merkt verweerster nog op dat conform artikel 7:672, vijfde lid, BW de wettelijke opzegtermijnen bij CAO verkort kunnen worden. In de CAO PO 2013 geldt een opzegtermijn van drie maanden bij een arbeidsovereenkomst van vijf jaar of langer.

Verweerster verzoekt de Commissie het beroep niet ontvankelijk respectievelijk ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

4.1. Ingevolge artikel 12.1, eerste lid, onder e, CAO PO 2013 kan tegen een ontslagbesluit beroep worden ingesteld bij de Commissie. Appellante heeft het beroep binnen de gestelde termijn van 6 weken ingesteld, zodat appellante in haar beroep kan worden ontvangen.

4.2. Appellante is van mening dat verweerster geen juiste opzegtermijn in acht heeft genomen. De Commissie stelt vast dat verweerster bij brief van 27 mei 2013 heeft opgezegd tegen 1 augustus 2013 en dat appellante in ieder geval op 31 mei 2013 kennis droeg van deze opzegging.

Nu de arbeidsovereenkomst tussen appellante en verweerster meer dan vijf jaar heeft geduurd, heeft verweerster ten onrechte een opzegtermijn van twee maanden in acht genomen. Dit had op grond van artikel 3.12, eerste lid, onder c, CAO PO 2013 tenminste drie maanden moeten zijn. Het argument van appellante dat de opzegtermijn op grond van artikel 7:672, tweede lid, BW vier maanden moet zijn, treft geen doel aangezien op grond van artikel 7:672, vijfde lid, BW de wettelijke opzegtermijnen bij CAO verkort kunnen worden.

4.3. Het hanteren van een andere dan de geldende opzegtermijn bij het verlenen van ontslag leidt niet tot gegrondheid van het beroep tegen het ontslag als zodanig, hetgeen appellante trouwens ook niet beoogt, maar het beroep is wel gegrond te achten voor zover het is gericht tegen een onderdeel van het besluit, te weten de bij het verleende ontslag gehanteerde onjuiste termijn.

4.4. De Commissie acht op grond van het voorgaande het beroep in zoverre gegrond, dat met handhaving van de beslissing tot ontslag voor het overige, de bij de beslissing gehanteerde opzegtermijn van twee maanden dient te worden gesteld op drie maanden, hetgeen meebrengt, dat het ontslag ingaat op 1 september 2013.

4.5. De Commissie overweegt nog dat verweerster ter zitting heeft toegezegd appellante zo spoedig mogelijk een voorschot voor de maand augustus te zullen betalen. De Commissie gaat ervan uit dat verweerster haar toezegging op dit punt gestand heeft gedaan.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep in zoverre gegrond, dat met handhaving van het overige van de beslissing tot ontslag, de ontslagtermijn wordt gecorrigeerd en het ontslag in plaats van op 1 augustus 2013 ingaat op 1 september 2013.

Deze beslissing is gegeven door de Commissie van Beroep in de samenstelling mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A. Postma en J. Donner, leden, in bijzijn van mr. R.T. Steinvooort-de Groot, griffier. De uitslag van het beroep is bij brief van 24 september 2013 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 3 oktober 2013.

(w.g. mr C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr R.T. Steinvooort-De groot, griffier)

Voor afschrift,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom, representing the name R.T. Steinvooort-De Groot.

mr R.T. Steinvooort-De Groot